

Dosarul nr. 2ra-1249/2021

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (jud. V.Negurița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.A.Pahopol, R.Pulbere, O.Cojocaru)

Î N C H E I E R E

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sedov Valeriy, reprezentat de Diomid Gherman,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sedov Cristina împotriva lui Sedov Valeriy cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 decembrie 2019, Sedov Cristina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sedov Valeriy privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor comun și încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii a invocat faptul că, a încheiat căsătorie cu Sedov Valeriy eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă de către XXXXX.

A menționat că, din căsătorie au un copil minor XXXXX care este la întreținerea sa.

A notat că, viața în comun cu Sedov Valeriy a eșuat din diferite motive, în cadrul familiei s-a creat o atmosferă insuportabilă, de neînțelegere, multiple certuri și de o perioadă de timp locuiesc separat. De aceea, a considerat inoportun menținerea relațiilor familiale și a solicitat desfacerea căsătoriei, stabilirea după divorț a domiciliului copilului minor comun XXXXX anul nașterii XXXXX cu dânsa, și încasarea pensiei de întreținere de la Sedov Valeriy în beneficiul copilului minor comun în mărime fixă de 2000 lei, precum și cheltuielile de judecată pentru plata taxei de stat și asistență juridică.

Prin hotărârea din 09 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași), s-a admis parțial acțiunea. S-a dispus desfacerea căsătoriei încheiată între Sedov Valeriy și Sedov Cristina (anterior Burduja) din 16 septembrie 2015 înregistrată la XXXXX, cu nr.XXXXX. S-a încasat de la Sedov Cristina și Sedov Valeriy taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorț în cuantum de 100 de lei de la fiecare. S-a determinat domiciliul copilului minor comun XXXXX anul nașterii

XXXXX cu mama - Sedov Cristina. S-a încasat de la Sedov Valeriy în beneficiul Cristinei Sedov pensia de întreținere a copilului minor XXXXX anul nașterii XXXXX în mărime de 1500 lei/lunar începând cu 17 decembrie 2019 și până la atingerea majoratului de către copil. S-a indicat că hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere urmează a fi executată imediat, titlul executoriu urmând a fi eliberat la cererea reclamantei. S-a încasat de la Sedov Valeriy în beneficiul Cristinei Sedov cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 140 lei. S-a încasat de la Sedov Valeriy în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 234 lei, de la care reclamanta a fost scutită la depunerea cererii de chemare în judecată pentru cerința încasării pensiei de întreținere.

Prin decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Sedov Valeriy, reprezentat de Diomid Gherman și s-a menținut hotărârea din 09 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, Sedov Valeriy nu este angajat în câmpul muncii pe teritoriul țării, dar muncește peste hotarele țării, ceea ce denotă că deține venituri neregulate, motiv pentru care cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi determinat în sumă fixă, ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Instanța de apel a relatat că, instanța de fond a ținut cont de faptul că, potrivit informației Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență în anul 2019, pentru copii cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani a constituit 1682,90 lei.

Cu atât mai mult că, suma dispusă spre încasare de către instanța de fond, cu titlu de pensie de întreținere, în opinia instanței de apel constituie o sumă satisfăcătoare și necesară pentru un trai decent a copilului minor, or, fiind stabilit locul de trai al copilului minor cu mama, în mod evident aceasta contribuie la educația și întreținerea copilului, atât în plan material, cât și psihologic.

Or, în această privință instanța de judecată are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat în mod legal și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

În același timp, din actele cauzei instanța de apel a relatat că apelantul a fost de acord cu încasarea pensiei de întreținere a copilului într-o sumă bănească fixă, doar că într-un cuantum mai mic și anume, nu mai mare de 1000 lei lunar.

Instanța de apel a invocat că, în cazul încasării pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, urmează să se țină cont și de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante, astfel că necesitățile copilului prezumă, pe lângă minimul de existență, cheltuieli legate de îmbrăcăminte, încălțăminte și alimente, astfel acesta mai are nevoie și de condiții decente și optime de locuit, de o bună pregătire educațională, de jucării, cărți potrivit vârstei sale, dar cel mai important are nevoie de educație și îngrijire permanentă și constantă

Nu pot fi reținute alegațiile lui Sedov Valeriy potrivit cărora suma încasată lunar pentru întreținerea copiilor minori este exagerată, or, întreținerea copiilor îi revine fiecăruia dintre părinți, astfel încât ambii părinți urmează să aducă contribuția la buna creștere și educație a acestuia.

La 08 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal Sedov Valeriy, reprezentat de Diomid Gherman a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii primei instanțe, cu dispunerea micșorării cuantumului încasării pensiei de întreținere în sumă de 1000 de lei lunar.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 18 mai 2021 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 10 iunie 2021 (f.d.95). Prin urmare, cererea de recurs declarată la 08 iulie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 21 iulie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în

sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Sedov Valeriy, reprezentat de Diomid Gherman.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Sedov Valeriy, reprezentat de Diomid Gherman, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru